

Sygn. akt V Ca 1100/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Zbigniew Podedworny
Sędziowie:	SSO Maria Dudziuk (spr.) SSR del. Agnieszka Wiśniewska

po rozpoznaniu w dniu **5 czerwca 2013 r.** w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku S. Z. (1)

z udziałem S. S., S. Z. (2), M. Z. (1), M. Z. (2), I. Z., M. R., R. M., A. G., K. Z., Z. M. i P. M.

o ustanowienie kuratora spadku

na skutek apelacji

od postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie

z dnia 6 grudnia 2011 r. sygn. akt II Ns 205/11

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że w jego punkcie 1 w miejsce słów: „w osobie adwokata P. S. Kancelaria ul. (...), (...)-(…) W.” wpisać: „w osobie S. Z. (1) ul. (...), (...)-(…) W.”.

Sygn. akt V Ca 1100/13

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 11 marca 2011 roku S. Z. (1) wniósł o ustanowienie kuratora spadku w osobie S. Z. (1) po zmarłej w dniu 31 sierpnia 2010 roku D. Z..

W uzasadnieniu tak zakreślonego żądania podał, iż D. Z. była jego siostrą, a toczące się postępowanie o stwierdzenie nabycia spadku zostało zawieszona przez sąd w dniu 27 grudnia 2010 roku. Wnioskodawca podał również, że jako jedyny z kręgu spadkobierców wykazuje zainteresowanie masą spadkową, a to mieszkaniem położonym w W. przy ul. (...), a brak tytułu prawnego do tego lokalu, uniemożliwia realizowanie czynności związanych z bieżącym utrzymaniem i eksploatacją przedmiotowego lokalu. W związku z powyższym, w ocenie wnioskodawcy – wniosek o ustanowienie jego osoby jako kuratora spadku po D. Z. jest w pełni zasadny i zasługuje na uwzględnienie.

Postanowieniem z dnia 06 grudnia 2011 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy – Woli w Warszawie orzekł w pkt I o ustanowieniu kuratora spadku, po D. Z. zmarłej w dniu 31 sierpnia 2010 roku w W., w osobie adwokata P. S. z Kancelarii przy ul. (...) w W.. W pkt II w/w orzeczenia, Sąd nakazał Komornikowi przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Woli w Warszawie sporządzenie spisu inwentarza spadku po zmarłej D. Z.. W uzasadnieniu powyższego rozstrzygnięcia, Sąd Rejonowy wskazał, że zapadło ono po myśli art. 666 § 1 i § 2 k.p.c. a to dlatego, iż spadek po D. Z. nie został objęty, zaś z uwagi na toczące się postępowanie konieczne jest roztoczenie pieczy nad masą spadkową.

We wniesionym środku zaskarżenia od powyższego postanowienia, wnioskodawca S. Z. (1) zaskarżył w całości zapadłe orzeczenie i wniósł o jego uchylenie.

Uzasadniając tak zakreślony środek zaskarżenia apelujący wskazał, iż wnosił o ustanowienie jego osoby jako kuratora spadku po D. Z., albowiem mieszka w lokalu, który jest jedynym składnikiem masy spadkowej oraz ponosi koszty wszystkich opłat związanych z utrzymaniem i zarządem lokalu, a ponadto inicjował szereg postępowań spadkowych w celu ustalenia kręgu spadkobierców po D. Z.. Wnioskodawca wskazał ponadto, iż wszyscy krewni z kręgu spadkobierców nie oponowali temu, by to on zajmował się zarządem masy spadkowej jako kurator spadku. S. Z. (1) podniósł także fakt, iż brak stosownego tytułu prawnego do lokalu – umocowania, którym mógłby legitymować się wobec dostawców mediów do lokalu czy też wobec spółdzielni mieszkaniowej utrudnia wnioskodawcy faktyczny zarząd lokalem. S. Z. (1) podniósł również zarzut naruszenia przez Sąd I instancji przepisów postępowania – poprzez odstąpienie od przesłuchania wnioskodawcy, braku wyznaczenia terminu rozprawy – a okoliczności te miały wpływ na wydane orzeczenie pierwszo-instancyjne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy zasługiwała na uwzględnienie, dlatego też Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie i orzekł co do istoty sprawy.

Sąd II instancji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że w jego punkcie 1 w miejsce słów: „w osobie adwokata P. S. Kancelaria ul. (...), (...)-(…) W.” wpisać: „w osobie S. Z. (1) ul. (...), (...)-(…) W.”.

Dalej idące żądanie apelującego – zmierzające do uchylenia postanowienia Sądu Rejonowego z uwagi na nie rozpoznanie przez ten Sąd istoty sprawy, okazało się być nietrafne. Wydanie postanowienia pierwszo-instancyjnego w tym przedmiocie nie wymaga bowiem, jak twierdzi apelujący, przeprowadzenia postępowania dowodowego, w tym przesłuchania wnioskodawcy, również istota sprawy została przez Sąd Rejonowy rozpoznana. Nie zachodzi ponadto nieważność postępowania przed Sądem I instancji, która skutkować musiałaby uchyleniem zaskarżonego postanowienia (art. 386 § 2 k.p.c).

Zaznaczyć należy, że postanowienie w przedmiocie ustanowienia kuratora jest wydawane z urzędu przez sąd spadku, co nie wyłącza inicjatywy w tym zakresie innych podmiotów. W przedmiotowej sprawie osobą inicjującą postępowanie był S. Z. (1), który domagał się ustanowienia w jego osobie kuratora spadku nieobjętego. Kodeks postępowania cywilnego nakłada na sąd obowiązek czuwania nad całością spadku aż do jego objęcia przez spadkobiercę, a w razie potrzeby - ustanowienia kuratora spadku. Stosownie zaś do art. 667 k.p.c., zadaniem kuratora spadku jest wyjaśnienie, kto jest spadkobiercą oraz zarząd majątkiem spadkowym pod nadzorem sądu. Sposób sprawowania zarządu nie jest uregulowany wprost - przepis art. 667 § 2 k.p.c. nakazuje stosować w tym przypadku odpowiednio przepisy o zarządzie w toku egzekucji z nieruchomości.

W ocenie Sądu II instancji nie było przeszkód ku temu, by wnioskodawcę takim kuratorem ustanowić. Przepisy prawa nie wymagają bowiem by kuratorem spadku nieobjętego był radca prawy bądź adwokat, zaś w świetle w/w okoliczności na kuratorze spadku – wnioskodawcy spoczywał będzie m.in. obowiązek przedstawiania sprawozdań z zarządu spadku. Ekonomia i racjonalność postępowania w sprawie o ustanowienie kuratora spadku nieobjętego, wymagały by Sąd I instancji kuratora tego wyznaczył w osobie S. Z. (1).

Ustanowienie kuratora powoduje zaś konieczność sporządzenia spisu inwentarza i wydania odpowiedniego postanowienia w tym zakresie, dlatego też Sąd zmienił zaskarżone postanowienie i na podstawie art. 666 § 1 k.p.c. kuratorem tym ustanowił wnioskodawcę, nie zmieniając przy tym orzeczenia Sądu I instancji w przedmiocie sporządzenia spisu inwentarza.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji postanowienia.